

31.august 2021

EM2021/57

I medfør af § 36 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om fremtidig kvotetildeling til fangst af narhvaler ved Ittoqqortoormiit og Tasiilaq området

(Medlem af Inatsisartut, Emanuel Nûko, Naleraq)

På den grønlandske Østkyst ved Ittoqqortoormiit og Tasiilaq og omegn, er fangerne stærkt bekymrede for de kommende års kvotetildelinger af narhvaler, da de tilladte fangstmængder bliver færre og færre, idet fangerne lever af deres erhverv og dermed lever af det de fanger, hvilket de i øvrigt har gjort siden barnsben. På den grønlandske Østkyst benytter man stadig de gamle fangstmetoder, ligesom man deles om fangsten som i gamle dage.

Man benytter sig af landets oprindelige befolknings traditioner i Ittoqqortoormiit, Tasiilaq og omegn, disse traditioner er derfor værdier som man finder bevaringsværdige, og det skaber derfor bekymring og folk spørger sig selv om man er ved at miste disse oldgamle værdier og traditioner, ikke mindst fordi man har haft succes med at bevare de gamle traditioner, men idet man som følge af de begrænsede fangstmængder der stadig svinder ind, kan se at de gamle traditioner bliver skubbet til side er man derfor begyndt at blive bekymrede fangerne og fangerfamilierne indbyrdes.

Jeg fremlægger dette forslag med intentionen om, at fangere med licens kan få bedre vilkår at udføre deres fangererhverv under og med tanke på, at kunne forbedre deres levevilkår. Vores dagligdag bliver dyrere og dyrere, fordi fødevarerpriserne stiger mere og mere, og fangerne skal selv betale for deres fangstredskaber og udstyr.

Vores erhvervsfangeres indkomstgrundlag er udfordrende og det påvirker derfor de vilkår, som de må leve under som erhvervsfangerne. Erhvervsfangerne har ligesom alle andre i samfundet også børn og familier som de skal forsørge, som skal have noget at spise, som skal have tøj på kroppen, som skal kunne betale deres regninger til husleje, el, varme og mange andre ting der hører dagligdagen til og som derfor skal betales. Arbejdsløsheden i byerne kan være meget høj og som eksempel er ledigheden i Tasiilaq høj.

Naleraq

Vi har fangere hvor man i familierne ser, at samleveren eller konen ingen arbejde har og dem er der mange af, derfor er der en del fangere der står alene som forsørgere og må betale for hele familiens forsørgelse, hvilket selvsagt er hårdt og krævende.

I Tasiilaq og omegn kan man desuden påtænke, at mulighederne for at leve af fangererhvervet er yderst begrænsede. I Tasiilaq og omegn er der ikke rensdyr og moskusokser som man kan gå på jagt efter og denne situation afstedkommer kun, at forholdene bliver endnu mere udfordrende, især i betragtning af at der bliver færre og færre narhvaler der må fanges og det kan ikke fortsætte på denne måde.

Samtidig kan man heller ikke komme af med sælkød på kommerciel vis, men selvfølgelig kan man indhandle sælskind, dog sker det at der også er problemer med sælskindene. Mulighederne for at leve af fiskeriet er også stærkt begrænsede i de fleste bygder i Tasiilaq distriktet, og de nærliggende bygder har ingen indhandlingsmuligheder for fisk. Der er således heller ingen fabrikker i Ittoqqortoormiit, derfor er netop fangerhvervet stadig af særdeles stor vigtighed for fangernes overlevelse i dagligdagen.

Kvoten på narhvaler på den østlige del af Grønlands østkyst vil i henhold til Naalakkersuisuts planer blive færre og færre, dette kan man som erhvervsdrivende fanger i Østgrønland ikke acceptere, det kan simpelthen ikke forsvares.

De foreslåede narhvalskvoter på Østkysten ser således ud. Tasiilaq 2021 får 5 i 2021, men har ikke fået tildelt narhvaler for år 2022 og år 2023. Kangerlussuaq Tasiilaq får i år i 2021 10 narhvaler, i år 2022 15 narhvaler og i år 2023 er der tildelt 10 narhvaler. Så er der tildelt 25 narhvaler i år 2021 til Ittoqqortoormiit, 15 narhvaler i år 2022. 10 narhvaler i år 2023. Således har man altså behandlet alle bosteder på Østkysten.

De samlede kvoter for Østkysten ser herefter således ud for Ittoqqortoormiit, Tasiilaq og omegn. I år 2021 er der i alt tildelt 40 dyr. I år 2022 er der tildelt 30 dyr. I år 2023 er der tildelt 20 dyr.

Det at være fanger er den ældste identitet der findes heroppe, og der er rigtig mange familier der stadig lever af fangsten, derfor mener Naleraq, at man ikke kommer udenom at forhøje de tilladte fangstmængder.

Vi ser frem til at høre, hvad de øvrige partier mener om dette emne.

God debat.